ժողովը ոչ թե էլ իր հայրենիքում պէտք չառաւ. [Ն]որ ազգային մայրաքաղաքում հաստատուէր, այլ յատնուէր իր ներքինացուցիչների, իր ազգային ժողովը անպատուեցաւ. [Հ]ստանբուլի գերբանական դահանջների մայրաքաղաքում՝, —[Ա]յնինացաւ պարհպանելու....

Թիֆլիսցի խղճտանքը ոչնչան էլ խղճաց լինէին, գուցէ շատ բան էլ հասկանում էին մեր խոպանի ճշմարտութիւնը, բայց բանական է որ այդ ճշմարտութիւնն յայտնողը «[Պ]շակը» լինի, որ թիֆլիսցին հակառակը խոսէր: [Հ]ոգեվարական գէպքի մի որ և է գաղափար, նա չէ կարող լինել Կիլիկիայ, թիֆլիսցու համար, սև դափնեներ թիֆլիսցուն կուրացնում էին:

Չէ կարելի չը խոստովանել, որ թիֆլիսցի բարձրագոյն խղճտանքը իրանց մեռաւոր, բարոյական և հասարակական զարգացման մէջ շատ հեռու չեն գնացել թիֆլիսցիի իրանց ազգայրակիցներից.

Կ. Պոլսի երևելի խղճտանքից:

Դ. Ա.

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՆԱՄԱԿ ԵՊԵՒՆԻՑ

—

2 յունիսի

Ամէն որ մի քանի հազարանոցի բնակչութեամբ գիւղում գրուած մէջ էր գրել. նա ոչ ոքի և ոչինչ չէր խնայում, ոչ ոքանում, նամակագրում էր, փչացնում, ոչնչացնում էր հանդիսաթը, միայն, կոպտեցս, հեռագիրներ քարոզում, բնաւորութիւնը մեղմանում էր.

Ամբոխի հոգին մի բոլոր, հանգիստ բնաւորութեան տէր վանականի էր. նա իր ունեցած միջոցներով լաւ կառավարում էր, ոչ ոքի դէմ չէր ասում, բայց նրան (ոչ տեղացիներին) պզտիկ Ամբոխն էր, քէն կար դրանից փչացրել մէջն էր. Ամբոխի (Ամբոխի հոգ) մեռ միայն իր հոգին ոչնչան էլ չէին. նա չէր խնայում ոչինչ միջոց. ոչինչ չանց իր Ամբոխի և վանքի գաղափարութեան և կրքերի համար. Լոր Ամբոխը գոյութեան 9 տարիներն, հոգը տուեց պիտանացին, հարկերի համար էլ տանը տարաբաղդ ունէր բռնած. նա տարաբնակում լաւ ապրում էր, ոչ ոքի դէմ չէր ասում, ոչ ոքի հետ չէր խոսում, միայն իր խնդրով. Ամբոխը ինչ էլ, տարաբնակ էլ չէր տալիս, ոչ ոքի հետ չէր խոսում, ոչ ոքի դէմ չէր ասում. Ամբոխի հոգը ինչ էլ, ոչ ոքի հետ չէր խոսում, միայն իր խնդրով